

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

§. 1. Quid & quotuplex sit Beneficium Ecclesiasticum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

44. 45. 46. *Que sit potestas conferendi in Episcopo, Capitulo Cathedrali, Vicario Generali, & Canonico.*
 47. *Possessor juris conferendi valide confert etiam pendente lite.*
 48. *Nullus tamen Laicus valide confert.*
 49. 50. *Quenam Beneficia sint obnoxia Collationi Alternativa.*
 51. *Quando finiatur mensis Papalis.*

Residentibus in Ecclesia, & officia sacra peragentibus debetur alimonia juxta illud 1. Cor. 9. qui altari deserviunt, cum altari participant. Unde de Præbendis, quæ congruam Clericis sustentationem præbeant, hic agendum, materia tam amplâ, ut de ea integri & ipsi à pluribus conscripti sint libri. Nos brevitati, quantum fieri poterit, studebimus pro more, nihil tamen omitturi, quod à Candidato Juris prudentiæ desiderari queat. Præbenda igitur, nempe Clericalis, accipitur tripliciter. 1. pro Canonica portione proventuum Ecclesiasticorum, seu fructibus annuis propter annuam residentiam in loco Canoniciatus & spirituale ministerium. 2. pro ipso jure percipiendi proventus Ecclesiasticos, & gaudendi juribus annexis ratione officii spiritualis & Canonici. In duplici hoc sensu restringitur Præbenda solum ad Canonicos Cathedralis vel Collegiatae Ecclesiæ; nam Canonici est jus spirituale resultans ex eo, quod aliquis inter Canonicos adlectus sit, tribuens stallum seu sedem in Choro, vel vocem in Capitulo. His, qui habent Canoniam, debetur suo tempore præbenda in priori sensu. c. 9. § 19. b. t. cujusmodi sunt Canonici supernumerarii, vel qui residentiam primi anni nondum absolverunt. 3. & propriè huic loco sumitur pro omni Beneficio Ecclesiastico inferiori. Dignitas autem pro Beneficio Ecclesiastico majore. Quapropter more Auditorum deinceps vix amplius adhibebimus voces Præbenda, Dignitas, sed ferè vocem Beneficium duntaxat. Quare sit

§. I.

Quid & quod duplex sit Beneficium Ecclesiasticum.

Sciendum 1. faciliè inter Auctores convenire, quod ad Beneficium Ecclesiasticum propriè dictum requiratur 1. jus percipiendi aliquos redditus ex bonis Ecclesiasticis, quod quidem reale est, sed sine dominio in illa bona seu fundos, ex quibus proveniunt redditus; illorum enim dominium manet penes Ecclesiam &c. 2. Officium spirituale, vel jus seu potiùs obligatio præstandi aliquam functionem spirituales, uti est recitatio vel decantatio Breviarij, prædicatio verbi divini, administratio Sacramentorum &c. Et hujusmodi officiorum præstatio, vel obligatio præstandi, est quasi fundamentum beneficii, juxta illud c. fin. de Rescr. in 6. beneficium datur propter officium. 3. Auctoritas Ecclesiæ, seu Prælati Ecclesiastici, jus percipiendi redditus ex bonis Ecclesiasticis officio spirituali annexis, & sic erigentis beneficium: quare si quis secularis donaret fundum

aliquem Ecclesiæ, & in eo constitueret redditus Clerico dandos cum onere legendi certas missas per annum, non foret beneficium Ecclesiasticum. Leuren. Fori Benefic. p. 1. c. 1. allegans Lotter. & alios plures. An vero requiratur etiam perpetuitas, seu ut tale jus percipiendi redditus propter officium spirituale perpetuum, aliqua inter DD. controversia est, duplex autem in beneficio perpetuitas considerari potest. 1. Respectu ipsius beneficii tantum, quod perpetuè durare exigit, ita ut cum amotione, resignatione, aut morte Beneficiarii non pereat, sed vacet tantum, & alio conferri debeat: atque hæc perpetuitas est necessaria juxta plerosque. 2. Respectu beneficiarii, si nimirum Clerico non conferatur tantum tempus, sed in titulum perpetuum & ad vitam Beneficiarii, ac ita stabiliter, ut ei auferri nequeat pro libitu & absque legitima causa: hæc perpetuitas aliqui negant quidem communior tamen affirmat requiri. Pyrrhus Conradus l. 1. prax. beneficior. c. 6. à. n. 261. Episc. inc. quanto n. 5. § 6. de Transl. Episc. De re quoque beneficium solet accipi tum oblique, per redditibus & proventus Clerico assignatum formaliter pro ipso jure percipiendi fructus, & in hac deinceps acceptione non accipere potissimum libet.

Sc. 2. Neque in fructibus temporalibus, qui in beneficio interveniunt, quia sunt aliqui merè temporales, neque in officio spirituali, quod est merè spirituale, aut in obligatione & facultate officium spirituale obeundi, consistere rationem formalem, & essentialem beneficii, cum ejusmodi ministerium spirituale tantum per modum causæ fundet potestatem percipiendi fructus: sed in solo jure seu facultate fructus temporales percipiendi propter ministerium sacrum. Leuren. lo. cit. q. 2. Sed etiam hoc jus percipiendi fructus temporales propter officium spirituale etiam spirituale? sc. in se formaliter spirituale non est, quia immediate respicit aliquid merè temporale, scilicet fructus, est tamen spirituale per accidens, & per annexionem ad aliquid merè spirituale, scilicet ad ministerium sacrum. per c. 25. b. t. atque ideo Beneficium appellatur *jus spirituali annexum*. Dein spirituale, vel potiùs spirituali annexum evadit etiam inde, quod respiciat tales fructus, qui percipiuntur ex bonis Ecclesiæ, seu cultu Divino dicatis. Lott. l. 1. de Re benefic. q. 1. c. 43. Neque hinc, quod Clericus Beneficiarius ex bonis ad Ecclesiam, non ad se, pertinentibus percipiat fructus, inferas velim, cum esse usufructuarius duntaxat; nam ipsi per se competit simul jus administrandi illa bona & fructus Ecclesiæ, ex quibus percipit fructus, & faciendi v. g. ex agro vineam, si ita videbitur. c. ult. de pecul. Cleric. quod mero usufructuarius non permittitur.

Sc. 3. Vel Beneficia, vel Beneficiis saltem vicinas esse 1. Commendam, quæ nihil est aliud, quam administratio & cura Beneficij vel Ecclesiæ alicui commissa, quando abest, vel mortuus aut defunctus est verus beneficiarius vel Rector Ecclesiæ: si commissa est ad certum

tempus, vocatur *temporalis*, si ad dies vitæ, *perpetua*: is autem, cui committitur, appellatur *Commendatarius* vel *Commendatarius*. In perpetuum solus Papa committit personis de Ecclesia bene meritis, v. g. Principibus Abbatibus, Regularium. 2. *Vicariam*, quæ non multum differt à Commenda, nisi quod maxime locum habeat in Ecclesiis Parochialibus, in quibus si quis substituitur ad exercendam curam animarum solum ad tempus, & revocabiliter, *Vicarius temporalis*, si verò in perpetuum ac irrevocabiliter cum collatione tituli in beneficio, *Vicarius perpetuus*, & *Vicaria perpetua* dicitur, & tales Vicarii perpetui in plerisque æquiparantur Parochis. 3. *Capellaniam*, quæ est obligatio unam vel plures hebdomadarum aut annuam missam legendi in aliqua Capella vel Altari pro certis redditibus aut stipendio: si sit erecta cum consensu & auctoritate Episcopi, atque conferatur in titulum perpetuum, *Collatio*: si sine auctoritate Episcopi sit constituta tantum à fundatore Missarum, vel non conferatur in titulum perpetuum, *simplex* vocatur. 4. *Pensionem Clericalem*, quæ est jus exigendi certos fructus ex alieno beneficio, concessum alicui vel ad tempus, vel ad vitam pensionarii, & tunc expirat: vel in titulum perpetuum ubi. 5. *Præceptorium*, quo nomine appellatur Commenda apud Equites Ordinum Militarium, v. g. Teutonicorum S. Mariæ, Melitensium S. Joann. Hierosolymitanis &c. conferiturque ea lege, ut obtinentes hujusmodi Præceptorium convertant aliquam partem reddituum in receptionem peregrinorum, in curam pauperum, & agrorum &c. residuum verò sibi applicant pro sustentatione. 6. *Hospitalia*, nempe hæc Episcopi auctoritate erecta committuntur alicujus curæ & administrationi. 7. *Præstimonium*: sic appellantur stipendia, quæ ex redditibus Ecclesiasticis dari solent Clericis in viam subsidium, præsertim dum studiis dant operam, vel ad tempus & sine obligatione aliqua, vel in titulum perpetuum & cum onere spirituali, v. g. recitandi Horas Canonicas, vel etiam Laicis, cum vel sine onere. 8. Denique beneficia, quæ dicuntur *Manualia*, & sunt illa, quæ alicui non conferuntur in perpetuum, sed revocabiliter, ita ut ad nutum conferentis, vel alterius, qui est superior Papæ (nam respectu hujus omnia beneficia sunt revocabilia seu manualia) etiam absque ulla causa, & sine observantia Juris auferri possint. Beneficio Manuali opponitur *Titulare*, quod nempe conferitur in titulum perpetuum, seu cum jure proprietatis perpetuo & irrevocabiliter, ita ut semel legitime collatum Beneficiario invito auctori nequeat nisi in poenam delicti, & ex causa in jure expressa.

Sc. 4. Beneficium aliud esse duplex & aliud simplex. *Duplicia* appellantur, quæ præter alia omnibus Beneficiis communia pollent aliquo juris qualitate, scilicet quæ annexam habent aliquam eminentiam, vel administrationem rerum Ecclesiasticarum, vel aliquam jurisdictionem, seu curam animarum, in foro externo vel interno. Ex his alia sunt *Majora*, Lib. III. R. P. Pichler.

& vocantur *Culina* Beneficiorum aut Dignitatum, & in odiosis nomine Beneficiorum non veniunt, uti Episcopatus, Archiepiscopatus, Patriarchatus, Cardinalatus. Papatus propriè Beneficium non est, sed apex omnium Dignitatum Ecclesiasticarum. Alia sunt *Media*, uti Dignitates reliquæ inferiores, Archidiaconatus, Archipresbyteratus, Præpositura, Decanatus, Vicariatus Generalis, Abbatia, Generalatus, Provincialatus, Prioratus, Rectoratus. Quando alicui Beneficio est annexa præminencia cum jurisdictione in foro externo, vel administratione, propriè & specificè vocatur *Dignitas*: quando autem ei annexa est sola rerum Ecclesiasticarum administratio sine præminencia & jurisdictione, propriè & specificè *Officium*, cujusmodi habent Primicerius, Custos, Sacrista: quando autem sola eminentia, v. g. præcedentia in Processionibus, prioritas in dandis suffragiis, sine administratione & jurisdictione, *Personatus*: cujusmodi obtinent Seniores, & in quibusdam Germaniæ Ecclesiis Præpositi vel Scholastici. Personatus itaque & Officium reductivè tantum & non propriè ad Dignitates pertinent. Alia demum sunt *Infima*, quæ nimirum jurisdictionem in foro tantum interno annexam habent, quæ est propriè dicta *cura Animarum*, consistens in obligatione administrandi Sacramenta, & prædicandi Verbum Divinum, atque hinc propriè *Curata* nuncupantur, uti sunt Parochia, Pledbanatus, Vicaria perpetua Ecclesiarum Parochialium. Nam jurisdictio fori externi & contentiosi, vi cujus aliquis potest plectere delinquentes, suspendere, excommunicare, private beneficiis &c. minus propriè cura animarum indigetatur, cum etiam non Sacerdotibus competere possit. *Simplicia* verò Beneficia dicuntur, quæ non sunt affecta tali juris qualitate, seu quæ nullam præminenciam, administrationem & officium, jurisdictionem aut curam animarum in foro externo vel interno, adjunctam habent, uti sunt Capellanæ collativæ, Præstimonium onus & functionem spiritualem exigentia ac in titulum concessa, item Canonicatus, qui tamen, præsertim in Ecclesiis Cathedralibus, ordinariè non veniunt nomine beneficiorum simplicium, quamvis simpliciter Dignitates & Personatus non sint, sed vocantur Beneficia *Simplicia Majora*: quia requirunt residentiam perpetuam juxta Trid. & majorem præ cæteris Beneficiatis præcedentiam habent: atque ideo quasi tertiam classem constituunt inter Curata & Simplicia.

Dico I. Beneficium Ecclesiasticum est jus & perpetuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiæ ratione spiritualis officii, auctoritate Ecclesiastica constitutum. Barb. l. E. th. l. 3. c. 4. n. 8. Leuren. c. 1. cit. q. 1. & alii communiter saltem quoad sensum, ex can. 2. d. 70. & c. 16. h. t. Bonitas definitionis colligitur magis adhuc ex Sciendo 1. & 2. Quamvis autem Garcias & Pyrrhus Corradus omittant ly *perpetuum*, tamen & ipsi aliquam perpetuitatem requirunt ad beneficium Ecclesiasticum propriè dictum, & id fuscè probat cit. Corrad. eo quod inter Be-

neficiarium, & Ecclesiam intercedat quasi matrimonium spirituale. per *can. 4. can. 21. q. 2.* Ceteri autem DD. plerumque addunt expressè vocem *perpetuum*, indicare volentes perpetuitatem utramque supra descriptam. Arque hinc inferitur, Beneficia propriè dicta non esse 1. Commendas temporales. 2. Vicarias temporales. 3. Capellanias simplices, quamvis Collativæ sint beneficia, sicut & Commendæ ac Vicariæ perpetuæ. 4. Pensiones non concessas in titulum perpetuum propter functionem spirituale. *c. 38. b. t. in 6.* 5. Præceptorias, partim quia non conferuntur in titulum perpetuum, partim quia conferuntur etiam non Clericis, quales hi Equites, quamvis Religiosi, non sunt: Beneficium verò utpote jus spirituale vel spirituali annexum possideri à Laico, nisi ad id habilitetur, non potest. 6. Hospitalia propter eandem rationem, quia ordinariè non conferuntur in titulum perpetuum, imò conferuntur & Laicis. 7. Præstimonialia, quæ non conferuntur Clericis propter functionem spirituale in titulum perpetuum. 8. Beneficia manualia; quia habent tantum perpetuitatem ratione sui, at non ratione beneficiorum. Quamvis verò ista non sint beneficia propriè dicta, in quibusdam tamen casibus nomine beneficiorum veniunt etiam Manualia, ut in materia favorabili; & quòd de stylo Curia Romanæ exprimi debeat beneficium Manuale ab eo, qui cupit impetrare Beneficium aliud, aliàs enim Rescriptum conferetur esse subreptitium. Fagn. in *c. ad audientiam de Refr. n. 94. in 6. 118.* citans plures. Idem dic de Pensionibus non in titulum concessis: nam si concedatur in titulum perpetuum, ut si ex beneficio pingui alterius auctoritate Superioris detrahitur certa portio fructuum, & alicui Clerico ibidem functiones sacras exercenti assignatur in titulum beneficii perpetui, v. g. perpetuæ Vicariæ, tunc talis Pensio est propriè dictum beneficium. *arg. c. 6. de Cleric. non resid.*

7. Quæres, cujus Prælati Ecclesiastici auctoritas, & quid aliud sit necessarium ad constitutionem Beneficiorum? Et an fundator possit in fundatione aliquas conditiones apponere? *rg. 1.* Solus Papa instituit beneficia Majora & Dignitates. *can. 1. d. 22. Et ibid. gl. communiter recepta.* Lotter. *l. 1. q. 5. à n. 12.* Idem tene de Canonicatibus Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum primitus erigendis: postquam tamen Canonicatus aliquis semel est erectus, numerum Canonicorum augere cum consensu Capituli potest Episcopus, si Ecclesia non sit numerata. h. e. non habens certum Canonicorum numerum à Pontifice præfixum, imò probabiliter etiam, si Ecclesia numerata sit, modò post præfixum à Pontifice Canonicorum numerum aucta sint facultates & proventus Ecclesiæ. Card. de Luc. *tit. de Canon. Et Cap. disc. 6. Abbas & alii in c. 9. de Constit. r. 2.* Minora Beneficia, etiam curata, modò non habeant jurisdictionem in foro externo, instituit Episcopus. *can. Episcopi 3. d. 80. can. 11. caus. 16. q. 7.* Idem dic de Prælati inferioribus quasi Episcopalem jurisdictionem obtinen-

tibus pro suo territorio. Lambert. de Jur. Patron. *l. 1. p. 1. q. 9. a. 5.* cum Leuren. *q. 13.* 3. Probabile tamen est, non requiri consensum Episcopi expressum, sed sufficere tacitum, v. g. si sciens rei statum conferat alicui in titulum capellam à fundatore jam dotatam. Leuren. *q. 14.* cum Lotter. Dissentit Barb. *l. 1. E. 11. 3. c. 4. n. 22.* post Lambertinum. *rg. 4.* Necesse autem est, ut Episcopus non consentiat, nequam Ecclesiæ vel Capellæ sit assignata congrua dos. *can. 9. d. 1. de consecr. Lotter. l. 1. q. 31. n. 3.* cum communi. Dos autem congrua dicitur, si tales Ecclesia præbeat redditus, ut inde beneficiatus congruè sustentari, facta etiam haberi, lumina & sacra suppellex suppeditari possint. Leuren. *q. 21.* *rg. 5.* Fundator beneficii potest in limine fundationis adijcere quascunque conditiones seu leges & qualitates sibi bene visas, possibiles tamen ac honestas, cum consensu Ordinarii. Sumitur ex *c. n. l. 1. c. 23. de iure patr. c. 16. de Conf.* Sic ordinarius ipsi permittitur, ut emergente vacatura beneficii conferatur cuidam ex suis consanguineis, si adsit idoneus. Et huiusmodi conditiones fundatore adjectæ debent postmodum observari in collatione beneficii, aliàs collatio est nulla. Trid. *f. 25. c. 5. de Ref.* Reprobatur tamen illa fundatio beneficii tanquam Simoniaci in *c. 34. de sim.* quæ fit cum pacto & conditione, ut fundatori illud liceat retinere: admittitur verò, si pure & simpliciter fundet beneficium, & solummodo roget humiliter, ut illud ei conferatur. *c. cit.* *rg. 6.* Licet etiam esse Episcopo in Synodo diocesana in casu, quo redditus beneficii ob temporum injuriam sunt diminuti, ut non sufficiant ad onera in limine fundationis imposita, v. g. ad dicendas tot & tot missas, numerum missarum reducere, & statuere minorem earum numerum juxta quantitatem reddituum: idem est de Missis annulariorum, & aliis, quæ ex defunctorum relictis sunt impositæ. per *c. 12. de Constit. Tit. f. 25. c. 4.* Garc. *p. 7. c. 1. à n. 125.* Felin. *Arzo & c.* Dissentiunt tamen alii quoad Missas in fundatione præfixas, & tantum id concedunt de Missis, quæ incumbunt ex relictis defunctorum, quia Trid. de his duntaxat loquitur. Interim, licet Trid. solum tribuat Episcopis potestatem reducendi Missarum numerum in Synodo diocesana; hæc tamen restrictio non in omnibus Episcopatibus est recepta, imò juxta Nav. & Rodrig. apud Garc. *lo. cit.* per se potest Episcopus absque Synodo.

Dico II. Beneficium Ecclesiasticum ulterius dividitur 1. in Sæculare & Regulare: Sæculare dicitur, quod per se conferri debet Clericis Sæcularibus, h. e. nullius Religiosi Ordinis Regulam professis. Regulare quod per se debet conferri solis Regularibus seu Religiosis, ac ab his administrari: sive dein vi primarum fundationis, uti Abbacia, Prioratus & c. Sive ex consuetudine seu legitima præscriptione, saltem annorum hanc qualitatem induit. In dubio, an Beneficium sit Regulare vel Sæculare, præsumitur esse Sæculare, donec probetur oppositum. Garc. *p. 1. de benef. c. 6. n. 11.*

in cum communi. Item, si constat esse Sæculare, præsumitur in dubio Beneficium esse titulare seu perpetuum; sicut vice versa, si constat esse Regulare, præsumitur Manuale & non perpetuum, nisi sit Electivum vel Curatum. Tufchus litt. B. concl. 55. Fagn. Card. de Luc. Garc. Pyrrh. Corrad. &c. Dividitur 2. ratione modi, quo obtinetur, in Electivum, Patronatum, & Collativum seu Liberum. Electiva sunt, quæ obtinentur per viam Electionis, scilicet per maiora Capitularium suffragia subsequente Superioris Confirmatione vel admissione. Patronata, quæ ad præviam aliquis Patroni Præsentationem, subsequente Prælati Ecclesiastici Institutione. Collativa, seu Libera, quæ per liberam Collationem Episcopi vel alterius Collatoris sine prævia electione vel præsentatione aut nominatione. Porro nunquam in dubio præsumitur Beneficium esse Electivum, vel Patronatum seu Mixtum, ut etiam vocatur istud posterius, sed pro Collativo habetur. Ad Patronata reduci possunt Patronalia, quæ vi fundationis non omnibus, sed personis certæ agnationis, familiæ, patriæ, loci &c. si ad sint subiecta capacia, obvenire possunt. Ad Collativa autem referri queunt Monachala; dicitur enim Beneficium Monachalum, quando Prælati Ecclesiastici hoc unum & unicum habet ad conferendum. Vallens b. l. j. 2. n. 18.

§. II.

An uni Clerico possint conferri plura Beneficia?

¶ Ciendum I. Beneficia in ordine ad pluralitatem eorum distingui in Compatibilia & incompatibilia. Compatibilia vocantur, quæ se compatiuntur in eadem persona, & simul obtineri ac retineri valent ab uno eodemque Clerico: seu quæ nec ratione residentie, nec ratione servitii præstandi, sunt incompatibilia, nec singula sufficiunt ad congruam Clerici sustentationem, uti sunt duo beneficia difformia, seu diversæ rationis, etiam in eadem Ecclesia, quorum quodlibet non præbet congruam sustentationem, v. g. duo beneficia simplicia: Præpositura & Canonicatus in eadem Ecclesia: imò etiam uniformia, seu ejusdem rationis, modò existant in diversis Ecclesiis, & non sub eodem tecto, v. g. duæ Capellanie, duo Canonicatus, residentiam impossibilem non exigentes. Triplex autem in eadem Ecclesia probabilis nemo esse potest, seu tria beneficia etiam alias compatibilia, simul habere absque dispensatione Pontificis. Glos. in Clem. ult. h. t. Garc. Leuren. &c.

Incompatibilia verò dicuntur, quæ ab uno eodemque Clerico simul obtineri ac retineri non valent. Quædam sunt talia de se & ex natura sua, quæ nimirum vel perpetuam residentiam personalem adeoque impossibilem exigunt, uti duo Beneficia Curata (nisi unum sit Curatum in habitu tantum, aut alteri access-

orie unitum, vel utrum duntaxat collatum in titulum, alterum verò in Commendam temporalem) duæ Dignitates, duo Canonicatus &c. cum nemo possit esse in duobus locis: vel sunt uniformia sub eodem tecto, seu idem officium eodem tempore & in eodem loco requirentia, uti duo Canonicatus, duo Personatus, duæ Portiones in eadem Ecclesia, aut duæ Capellanie ejusdem obligationis in eodem Altari; ratio, quia sic minueretur cultus Divinus, cum minueretur numerus Ministrorum Ecclesiæ, & unus idemque nequeat bis psallere, vel aliud servitium idem eodem tempore & loco bis præstare. Text. & DD. in c. 17. 28. & Clem. ult. h. t. c. 1. de Consuet. in 6. Adeoque Beneficia ex natura sua incompatibilia sunt, quæ vel ratione residentie, vel ratione servitii præstandi, impossibilia existunt. Alia verò sunt incompatibilia ratione sustentationis congruæ, quam præbent singula, licet de se incompatibilia non forent. Trid. f. 24. c. 17. de Ref. ubi prohibetur plura beneficia ad congruam sustentationem Clerici sufficientia eidem conferri: quia hujusmodi pluralitas Beneficiorum præbet ansam dissolutionis in moribus, & plerumque oritur ex ambitione vel avaritia; dein minuit cultum Divinum ac ministros Ecclesiæ, & hoc pacto aliis indigentibus subrahuntur Beneficia, quæ tamen ipsis deberentur. Quod si autem ex duobus Beneficiis unum sufficiat ad congruam sustentationem, non verò alterum, dubitari potest, an duo acquiri simul possint. Mihi videtur distinguendum: si primum, quod quis consecutus est, fuit sufficiens ad congruam, non licet addere secundum, quamvis insufficiens hoc sit: si verò primum fuit insufficiens, poterit adjici alterum sufficiens; nam Trid. lo. cit. sic loquitur: quod quidem si ad vitam ejus, cui confertur, honestè sustentandam non sufficiat, liceat nihilominus aliud simplex eidem conferri. Interim tamen consuetudinem in multis locis invaluisse aiunt, ut ab Ordinariis habenti beneficium sufficiens addatur insufficiens, etiam si prius obtentum sit sufficiens, non obtenta dispensatione Papali. Eadem consuetudine introduci potest, ut non tantum duo (nam spectato Jure Communi non plura coacervari posse, videtur verius) sed etiam tria, vel quatuor, si priora necdum sufficiant, petere atque petenti conferre liceat non petita dispensatione Pontificis.

Sc. II. Alia Beneficia dici incompatibilia primi, alia secundi generis. Primi generis seu simpliciter incompatibilia sunt, quæ ita inter se pugnant, ut ipso Jure sic disponente unum excludat alterum, & obtento secundo vacet hoc ipso primum: qualia sunt duo beneficia curata: Beneficium curatum cum Dignitate, Personatu, Officio: duæ Dignitates: duo Personatus: duo uniformia sub eodem tecto: nimirum ferè omnia, quæ de se & ex natura sua sunt incompatibilia. c. 28. cit. cum Trid. f. 7. c. 4. de Ref. & Extrav. Execrabilis Jo. XXII. h. t. c. 9. de concess. Præb. cum c. 1. de consuet. in 6. junctâ glossâ. Secundi generis, seu secundum quid incompatibilia sunt, quæ quidem simul retine-